

Ільченко Віталій Володимирович

От: Щербата Наталя Михайлівна <foi+request-37572-31094b74@dostup.pravda.com.ua>
Отправлено: 9 серпня 2018 р. 8:31
Кому: Publishinfo
Тема: Інформаційний запит - 38дп18ЗаяваПравило39ліки
Категорії: Червона категорія

Доброго дня!

Прошу підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5.

Цей лист містить запити на доступ до публічної інформації.

Цей лист містить запити на доступ до моїх персональних даних та їх захист.

Цей лист є заявою на отримання інформації, необхідної мені для реалізації моїх прав людини.

У цьому листі я об'єднала вимоги, право на які передбачене законами України «Про інформацію», «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», а саме: а) ЗАПИТИ в порядку закону України «Про доступ до публічної інформації»; б) ЗАПИТИ в порядку закону України «Про захист персональних даних»; в) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про інформацію» в сукупності із законом України «Про звернення громадян»; г) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про звернення громадян» та інших релевантних законів про реалізацію моїх прав людини.

При об'єднанні кількох звернень в одному листі я керуюся приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, як і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Оскільки жодним законом України ні прямо, ні опосередковано не заборонене об'єднання в одному документі кількох таких вимог, я скористалася своїм конституційним правом, і подаю їх в одному листі.

Офіційно повідомляю, що цей письмовий електронний лист підписаний мною простим електронним підписом відповідно до нормативних приписів шляхом додавання до електронних даних, що складають текст листа, текстових даних в електронній формі, призначених для ідентифікації мене як підписувача листа – а саме власноручного підпису текстового формату у формі мого власного прізвища та ініціалів друкованими літерами такого вигляду: «Н.М. Щербата». Для особливо обдарованих: власне підпису передую підказка у вигляді слова «Підпис» з наступною двокрапкою. Щоб зрозуміти, що це означає, прошу залучити до прочитання цього листа письменних співробітників, які ходили в школу і вчили правила української пунктуації. Роз'яснюю, що при підписуванні цього листа я керувалася приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, як і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Форма та спосіб мого електронного підпису під цим листом вільно обрані мною серед запроваджених в реальне життя можливостей, наданих сучасними науковими досягненнями в галузі електроніки, в межах доступних опцій комп'ютерної техніки.

11.07.18 зі своєї приватної електронної адреси я подала до КМУ звернення під назвою «44-1з18Правило39ліки» такого змісту (далі – повна цитата листа):

«Кабінет Міністрів України

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2 publishinfo@kmu.gov.ua за факсом: (044) 256-60-70 за телефону: (044) 256-69-69 44-1з18Правило39ліки Rule 39 /Urgent!!!!

ПРАВИЛО 39/Т Е Р М І Н О В О !!!!!!!!!

Контактна особа:

Щербата Наталя Михайлівна

21037, м. Вінниця, вул. ххххххх, б.ххххх, кв.ххххх, ел. адреса ххххххх, тел. ххххххх Припиніть катування, що загрожують моєму здоров'ю!

(Ст.ст.3 та 8 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод – ЄСПЛ).

Я, Щербата Наталя Михайлівна, людина з інвалідністю 2 групи, вже 18 років хворію, серед інших хвороб, діагностованим хронічним лівобічним гайморитом.

Учора, 11.07.18 я подала звернення в порядку Правила 39 Регламенту Європейського Суду з прав людини і просила про застосування термінових заходів для припинення катувань, які з 04.07.18 вчиняються щодо мене організованою бандою державних злочинців ЦПМСД №2 м. Вінниці та їх владних покровителів у формі відмови в фінансовому доступі мені до ліків. Цією заявою я доповнюю мою заяву від 11.07.18 новими обставинами та аргументами у справі.

У зв'язку з простудним захворюванням та тривалим неотриманням мною жодного лікування від мене заразились простудою мої ближні, які мешкають зі мною – 80-річна мама, лежача протягом 18 років інвалід 1А групи, та донька, дитина-інвалід. З цієї причини 11.07.18 я викликала сімейного лікаря вже до усієї родини, але вказала, що до себе викликаю лікаря для виписки пільгових рецептів.

І тут почалась «циганочка с выходом» - показові виступи тієї ж банди з метою окомилування та імітації надання мені доступу до ліків, а насправді продовження злочинних дій з дискримінаційного винищення людей з інвалідністю. На цей раз (на третій виклик! через 6 днів!) фашистка Якубич прислала, нарешті, дільничного терапевта Рибак В.І., на заміну нашому хворіючому сімейному лікарю, але вже з іншими інструкціями: виписати мені, відчепно (щоб заткнути рота) ліки, але лише за 50% вартості – знов заборонила виписувати безоплатно! Лікар Рибак В.І. пояснив, що йому дозволено виписувати ЛИШЕ окремі ліки, які ввійшли в гройсманівський перелік, і ЛИШЕ за 50% оплати їх вартості. Безоплатні рецепти інвалідам йому взагалі заборонено виписувати. Виписав ліки за напівплатно. Це означає, що доступ до призначених ліків мені так і не наданий, тому що при пенсії нижче прожиткового мінімуму придбати їх навіть за півціни я не можу з причини відсутності джерела оплати.

Заборону виписки інвалідам пільгових рецептів на безоплатні ліки фашистки Кривов'яз та Якубич завжди пояснюють виконанням ними вимог постанови КМУ від затертого 17.08.1998 р. №1303, підрихтованої Гройсманом на свій лад, яка дозволяє лише 50%-оплатні окремі ліки інвалідам 1 та 2 груп.

На час ухвалення вказаної постанови вже діяв закон України від 21.03.1991 «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні», ст.38.5 якого дійсно передбачає, що «Особи з інвалідністю першої і другої груп мають право при амбулаторному лікуванні на придбання лікарських засобів за рецептами лікарів з оплатою 50 відсотків їх вартості», а ст.38.9 якого наділяє Кабінет Міністрів України повноваженнями з визначення (увага!) ПОРЯДКУ та УМОВ забезпечення осіб з інвалідністю і дітей з інвалідністю лікарськими, технічними та іншими засобами реабілітації, виробами медичного призначення. Тобто, уряд має визначати лише СПОСІБ виконання закону, а не стромляти свого брудного носа в вирішення, ХТО і на ЩО має право. Не доріс ще – не лізь в повноваження парламенту.

Крім того, ст.39.1 наведеного закону прямо передбачає, серед іншого, що «Особам з інвалідністю... надаються безоплатно або на пільгових умовах на підставі індивідуальної програми реабілітації послуги із... медичного обслуговування...». Моя ІПР давно лежить в ЦПМСД №2 м. Вінниці і передбачає мою БЕЗОПЛАТНУ медичну реабілітацію.

Також, ст.38.4 вказаного закону передбачає, що «Особи з інвалідністю, які отримують пенсію, що не перевищує мінімального розміру пенсії.., мають право на безплатне придбання лікарських засобів за рецептами лікарів у разі амбулаторного лікування. А ст.46.3 Конституції України, в свою чергу, передбачає, що «Пенсії.., що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом». Рівень життя, що складає встановлений законом прожитковий мінімум, щомісяця обраховується та оприлюднюється на сайті МСП України за переліком товарів та послуг, визначеним постановою Кабінету Міністрів України КМУ від 11.10.16 №780 (ця постанова КМУ, як і дії МОЗ та МСП, вже визнана протиправною та скасована рішенням Окружного адміністративного суду м. Києва від 25.04.2018 №826/3639/17 – зась обкрадати народ!), ухваленою на виконання ст.4 закону України «Про прожитковий мінімум», і за травень 2018 року склав 3776,98 грн. (хоча ця сума штучно занижена щонайменше втрое!); при цьому сума на придбання ліків (лише 20 найменувань!) в ньому складає аж 52 гривні. І хоча Гройсман і встромив в бюджет 2018 фіктивний висосаний з пальця розмір прожиткового мінімуму 1 700 – 1 777 грн., цей обрізаний розмір тут не може застосовуватися, оскільки він не забезпечує навіть 45-47% вартості мінімального рівня життя українця відповідно до переліку прожиткового мінімуму навіть за обрізаною за версією МСП України. І шахер-махер з обрізаною Гройсманом мінімальною пенсією (всюди одні обрізані!) 1 373 – 1 475 грн. теж не проходить, бо вона має бути не нижчою від 3776,98 грн. Це означає, що усі особи з інвалідністю, що отримують пенсію в розмірі, станом на травень 2018 року, 3776,98 грн. та меншому (а таких 99% інвалідів, включаючи і мене!) мають право на БЕЗОПЛАТНІ ліки при амбулаторному лікуванні.

І, нарешті, ст.38-2 наведеного закону передбачає, що «У випадках, коли іншими нормативно-правовими актами передбачені норми, що підвищують встановлений цим Законом рівень соціального захисту осіб з інвалідністю, застосовуються положення тих нормативно-правових актів, які визначають найбільший рівень

соціального захисту осіб з інвалідністю». Саме такий закон, що визначив більший рівень захищеності інвалідів – усі види лікування усім інвалідам усіх трьох груп в публічних медичних закладах безоплатно, – ухвалений 06.10.2005 і діє в Україні з 01.01.2006 року: закон України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні», який і повинен застосовуватися.

Насамкінець – відповідно до ст.49.3 Конституції України, «...У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається БЕЗОПЛАТНО». Тобто, з 28.06.1996 року публічні медичні заклади не мають права виписувати оплатні та напівплатні рецепти на ліки НИКОМУ – лише безоплатні.

У підсумку, це означає, що:

1. З 27.04.1991 року і до сьогодні в Україні УСІ люди з інвалідністю (усіх трьох груп) мають право на БЕЗОПЛАТНІ або ПІЛЬГОВІ ліки на підставі індивідуальної програми реабілітації при амбулаторному лікуванні (підстава: ст.39.1 закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні»). При цьому право на пільгові ліки на підставі індивідуальної програми реабілітації при амбулаторному лікуванні припинене 31.12.2005 року у зв'язку з набуттям чинності законом України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні», який по-іншому врегулював вказане питання і підвищив встановлений старим законом рівень соціального захисту осіб з інвалідністю до «безоплатно».

2. З 27.04.1991 року і до сьогодні в Україні УСІ люди з інвалідністю (усіх трьох груп), якщо розмір їх пенсії не перевищує мінімального розміру пенсії, що станом на травень 2018 року складає щонайменше 3776,98 грн., мають право на БЕЗОПЛАТНЕ придбання лікарських засобів за рецептами лікарів у разі амбулаторного лікування (підстава: ст.38.4 закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» в сукупності зі ст.46.3 Конституції України та законом України «Про прожитковий мінімум».

3. З 28.06.1996 року і до сьогодні УСІ українці мають право на БЕЗОПЛАТНЕ придбання лікарських засобів за рецептами лікарів у разі амбулаторного лікування (підстава: ст.49.3 Конституції України).

4. З 01.01.2006 року і до сьогодні в Україні УСІ особи з інвалідністю (усіх трьох груп) мають право на УСІ види відновного лікування в стаціонарних, амбулаторних і санаторно-курортних умовах в публічних медичних закладах, включно, серед іншого, медикаментозне лікування та відновлювальну терапію, тобто, мають право на БЕЗОПЛАТНЕ придбання лікарських та гомеопатичних засобів, харчових добавок, лікувальних мінеральних вод тощо для відновної терапії за рецептами лікарів у разі амбулаторного лікування (підстава: ст.ст.18, 24, 33 закону України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні»).

5. Будь-який українець, чиї доходи не перевищують мінімального рівня життя за переліком та в обсязі встановленого законом прожиткового мінімуму, що станом на травень 2018 року складає щонайменше 3776,98 грн. (а таких 90% населення, включаючи і мене, хоча ця сума штучно занижена щонайменше втричі), має нульовий доступ до медичних послуг, тобто, не забезпечений владою фінансовим доступом до охорони здоров'я, а тому має право на БЕЗОПЛАТНЕ (за бюджетний кошт) придбання лікарських засобів у разі амбулаторного лікування (підстава: ст.ст.46.3, 49 Конституції України).

Але Гройсман, схоже, поклав на Конституцію і закони України – він, видно, ними підтирається, а не виконує їх приписи. Гройсман проігнорував усі вимоги закону про БЕЗОПЛАТНІСТЬ ліків для інвалідів і вибірково включив до постанови лиш те, що йому було вигідно – про 50%ну оплатність ліків для інвалідів, та ще й 35 разів обрізав «по марусин поясок» список ліків, які він з барського плеча ДОЗВОЛЯЄ отримувати українським інвалідам за частковий державний кошт. Звичайно – він же єврей! А що йому – плювати на українців! І так само роблять усі його шнурки по вертикалі – від міністрів до рядових лікарів. Усі вони заглядають Гройсману в рота і виконують усі його постанови – навіть якщо вони злочинні. А хоч один виконав ЗАКОН? А хоч один посмів сказати Гройсману, що він чинить протиправно? А хоч один подав позов для захисту людей на Гройсмана чи Кабмін про винищення та геноцид народу? Ніхто! Ні один! Але тоді усі вони – в долі, усі – організатори чи виконавці міжнародного злочину винищення та геноциду українців. І тому усі вони – суходолі-якубичі-кривов'язи-шиші-стефанкови-моргунови-грабовичі-коровії-гройсмани – ризикують загриміти аж до пожиттево бачити небо в клітинку. І ніякі порошенки-луценки не врятують їх від народного гніву та міжнародного правосуддя.

А тим часом продовжує царювати постанова, а не закон, і я продовжую мучитися від відмови в медичній допомозі, яка знищує моє здоров'я!

На додаток до вимог моєї заяви від 11.07.18 прошу вжити ТЕРМІНОВИХ ЗАХОДІВ до негайного, протягом ОДНІЄЇ ДОБИ, припинення катування мене у формі відмови мені в фінансовому доступі до ліків, вже щонайменше протягом ТИЖНЯ, а саме:

1. Забезпечити мене потрібним лікуванням та надати мені доступ до ліків БЕЗОПЛАТНО відповідно до приписів Конституції України, законів України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» та «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» та забезпечити виписку мені рецептів на

призначене медикаментозне лікування та відновлювальну терапію БЕЗОПЛАТНО – а саме цинабсін, протаргол, едем.

Прошу НЕГАЙНО, протягом ДОБИ припинити катування мене (ст.3 ЄКПЛ) у вигляді ненадання ліків, що складає загрозу моєму здоров'ю (ст.8 ЄКПЛ) і підпадає під ознаки міжнародного злочину винищення людей (ст.7 Римського статуту).

2. Враховуючи, що вже півтора десятиліття я воюю з фашистами від медицини за потрібні і належні мені медичні послуги, очевидно, що з великою долею вірогідності я маю підстави очікувати наступних аналогічних відмов в наданні мені адекватної медичної допомоги. З цієї причини прошу вжити усіх необхідних заходів, здатних припинити та унеможливити наступні можливі такі ж чи інші відмови мені в виписці потрібного лікування за бюджетний кошт.

3. Прошу негайно припинити масштабний геноцид українців євреями та не-євреями усіх мастей та забезпечити виконання ЗАКОНІВ України ще 1991 та 2005 років «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» та «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні», в частині БЕЗОПЛАТНОГО забезпечення ліками та іншими засобами відновної терапії мене та усіх інших людей з інвалідністю, на підставі приписів цих законів.

4. Рішення та детальну відповідь на цей лист, з додатком усіх документів, створених на його реагування, надіслати мені на вказану мною електронну адресу в 2-денний строк.

5. Ухвалене за цим зверненням рішення та інші вчинені щодо мене релевантні акти індивідуальної дії прошу задокументувати та оприлюднити, на виконання приписів права, зокрема, закону України «Про доступ до публічної інформації», на офіційному інтернет-сайті установи та повідомити мені інтернет-адресу його оприлюднення (прямий лінк) на вказану мною електронну адресу в 2-денний строк. При цьому я не даю згоди на оприлюднення та протиправну передачу третім особам таких моїх персональних даних як домашня та електронна адреси, номери телефонів, дата народження; прошу вилучити ці дані перед оприлюдненням документів, що їх містять.

6. Роз'яснюю, що звернення пересилається іншим органам державної влади, місцевого самоврядування, підприємствам, установам, організаціям незалежно від форм власності, об'єднанням громадян або посадовим особам лише в одному випадку: якщо питання, порушені в одержаному адресатом зверненні, не входять до його повноважень (!). Якщо порушені в зверненні питання належать до компетенції кількох уповноважених органів та/чи осіб – наприклад, до компетенції 1) отримувача звернення та ще 2) одного чи кількох органів, хоча і в різних обсягах, пересилати дане звернення іншим уповноваженим на його вирішення органам чи посадовим особам заборонено: отримувач звернення зобов'язаний сам розглянути це звернення в межах наявних у нього повноважень (підстави: ст.19.2 Конституції України, ст.7.3 закону України «Про звернення громадян»).

7. Роз'яснюю, що відсутність реагування чи неадекватне реагування на цей лист є порушенням права на справедливий суд, гарантованого ст.6.1 ЄСПЛ, і тягне корпоративну та персональну відповідальність, включно майнову, навіть на національному рівні в розмірах, які присуджуються в подібних випадках Європейським Судом з прав людини.

При відсутності швидкого та адекватного захисту моїх прав та не припинення катування я змушена буду звернутися з подібною цій заявою до Європейського Суду з прав людини, з вимогою справедливої сатисфакції.

Вказана вимога заявляється на підставі Правила 39 Регламенту (Rules of Court 16 April 2018, https://www.echr.coe.int/Documents/Rules_Court_ENG.pdf) Європейського Суду з прав людини (далі – ЄСПЛ) та чисельної практики ЄСПЛ (див., серед інших, Paladi v. Moldova, 39806/05, 10/03/2009, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-91702>, Kotsaftis v. Greece, 39780/06, 12/06/2008, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-86957>, SALAKHOV AND ISLYAMOVA v. UKRAINE, 28005/08, 14/03/2013, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-117134>).

Вказана вимога подається на підставі ст.6.1 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод від 04.11.1950 http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_004, (далі – ЄКПЛ), ратифікованої законом України від 17.07.1997 №475/97-ВР, <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/475/97-вр>, що є частиною національного законодавства України з 03.08.1997 року, і яка передбачає право суду застосовувати передбачені Правилем 39 термінові (невідкладні) заходи реагування в екстрених випадках, зокрема, при порушеннях гарантій ст.ст.2, 3, 6.1 та 8 ЄКПЛ. До поняття «суд» ЄКПЛ включає не тільки власне суд, а будь-який уповноважений орган, наділений відповідною компетенцією – так званий «квазі-судовий» орган (див., серед інших, Campbell and Fell v. THE UNITED KINGDOM, 7819/77, 7878/77, 28/06/1984, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57456>, Chahal v the United Kingdom, 22414/93, 15/11/1996,

<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58004>, ROMASHOV v. UKRAINE, 67534/01, 27/07/2004,
<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-61946>).

Закон України «Про звернення громадян» наділив усі органи державної влади, місцевого самоврядування, об'єднання громадян, підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, засоби масової інформації, посадові особи відповідно до їх функціональних обов'язків юрисдикційними повноваженнями з розгляду та вирішення спорів (скарг) з питань їх статутної діяльності щодо порушень соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів кожної людини. Відтак, усі наведені юридичні та фізичні особи визнані цим законом, в розумінні ЄКПЛ, квазі-судовими органами (судом) та суддями відповідно. Це означає, що усі наведені юридичні та фізичні особи мають повноваження, що включає і обов'язок, розглядати та вирішувати скарги з питань їх статутної діяльності щодо порушень соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів кожної людини, включно і цю скаргу.

Додатки: докази (в копіях): напівплатні рецепти від 11.07.18 лікаря Рибака В.І.
10.07.18

Підпис: Н.М. Щербата (Наталя Михайлівна Щербата)»
(Кінець цитати).

Поштовий робот вручив листа отримувачу 11 липня 2018 р. о 10:14.

ВИМОГИ ЗАПИТІВ НА ПУБЛІЧНУ ІНФОРМАЦІЮ ТА НА ДОСТУП ДО МОЇХ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ТА ЇХ ЗАХИСТ, ОБ'ЄДНАНІ ІЗ ЗАЯВОЮ ПРО НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ:

Відповідно до ст.10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про звернення громадян» прошу надати мені інформацію, необхідну мені для реалізації моїх прав людини, публічну інформацію, ЩО Є ПРЕДМЕТОМ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ, необхідну мені для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку я маю намір оприлюднити для суспільства, а саме:

1. Вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації КМУ мого листа від 11.07.18 під назвою «44-1з18Правило39ліки».
2. Належно засвідчену цифрову факсимільну копію (фотокопію оригіналу) мого листа від 11.07.18 під назвою «44-1з18Правило39ліки».
3. Належно засвідчені цифрові факсимільні копії або витяги (фотокопії оригіналів) усіх напрацьованих (отриманих, створених тощо) для вирішення мого листа від 11.07.18 під назвою «44-1з18Правило39ліки», документів, а також усіх релевантних документів з усіма додатками до кожного з них.
4. Належно засвідчену цифрову факсимільну копію (фотокопію оригіналу) рішення КМУ, ухваленого за наслідками розгляду та вирішення мого листа від 11.07.18 під назвою «44-1з18Правило39ліки».
5. Прямі інтернет-адреси (лінки) на офіційне оприлюднення на сайті КМУ, за приписами ст.15.1.2) закону України «Про доступ до публічної інформації», рішень та відповідей КМУ як актів індивідуальної дії щодо мого листа від 11.07.18 під назвою «44-1з18Правило39ліки».
6. Вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації КМУ цього листа.
7. Належно засвідчену цифрову факсимільну копію (фотокопію оригіналу) цього листа з реквізитами його вхідної реєстрації КМУ.

Роз'яснюю, що, відповідно до 5.6,7 закону України «Про звернення громадян», «Письмове звернення також може бути надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення). У зверненні має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, викладено суть порушеного питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги. Письмове звернення повинно бути підписано заявником (заявниками) із зазначенням дати. В електронному зверненні також має бути зазначено електронну поштову адресу, на яку заявнику може бути надіслано відповідь, або відомості про інші засоби зв'язку з ним. Застосування електронного цифрового підпису при надсиланні електронного звернення не вимагається».

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.3 закону України «ПРО СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ ТА ВІЛЬНИЙ ВИБІР МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УКРАЇНІ», «...місце проживання - житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає...». Місцем мого проживання є житло в м. Вінниці. Законом України «Про звернення громадян» надання заявниками адреси місця проживання не вимагається.

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.2.2 закону України «Про доступ до публічної інформації», вказаний закон «...не поширюється... на ВІДНОСИНИ у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом», тобто, на стосунки суб'єктів звернень – заявників та скаргників, з одного боку, і юридичних осіб-адресатів звернень та їх посадових осіб, протягом часу процедури звернення та з приводу цієї процедури. Це обмеження не поширюється на будь-які інші, крім ВІДНОСИН, аспекти звернень, в тому числі і на ДОКУМЕНТАЦІЮ звернень. Навпаки, відповідно до ст.1 закону України «Про доступ до публічної інформації»,

«1. Публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації...» Це означає, що всі ДОКУМЕНТИ звернень громадян, що містять відображену та задокументовану будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформацію, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків з прийняття та розгляду звернень, передбачених чинним законодавством, є ПУБЛІЧНОЮ інформацією, а тому на усі документи щодо усіх звернень громадян поширюються усі релевантні правила закону України «Про доступ до публічної інформації».

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.7 закону України «Про інформацію», «2. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі ФОРМ і ДЖЕРЕЛ одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом». Оскільки вся переписка за цим листом надсилається адресатам та автоматично оприлюднюється на публічному сайті Доступ до правди, і вільний доступ до неї відкритий кожному, я не даю згоди КМУ та його посадовим особам на включення в будь-яку переписку за цим листом, а відтак, і оприлюднення, таких моїх персональних даних, як моя домашня та приватні електронні адреси, а також номери телефонів. Прошу вилучити вказані персональні дані з усіх документів, які надсилатимуться мені КМУ за цим листом. Відповідь та запитану інформацію прошу надати на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, в запитаних мною формах. Я не даю згоди на використання будь-яких інших моїх контактних даних для мети переписки за цим листом.

Підпис: Н.М. Щербата

З повагою,

Щербата Наталя Михайлівна

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою.

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них

Р/Н 1433 е/п в/р 09.08.2018р.
В.В. Івгеник
15.08.2018р.

Підпис *Івгеник В.В.*
засвідчую
Заступник директора Департаменту
абезпечення документообігу, контролю
та інформаційних технологій
Секретаріату Кабінету Міністрів України
М. Марчук
« 15 » 08 2018 р.